

בית משפט השלום בקריות

ת"א 10-10-22306 אביעם נ' דורפמן ואח'

תיק חיצוני:

בפני כב' השופטת פנינה לוקיץ'

מרדכי אביעם

תובע

נגד

רשות העתיקות - ירושלים

נתבעת

החלטה

בפני בקשת התובע להתיר צירוף ראייה שלא גולתה על ידו במסגרת הליכי גילוי המסמכים כאשר הראייה בה מדובר הינה הקלטה ותמלול של שיחה שנערכה בין התובע לבין מר אלי אמיתי, מי שהינו עד מהותי מטעם התובע להוכחת אחד מהאירועים נשוא כתב התביעה.

בפתח החלטתי ברצוני להתנהל בפני הצדדים, בעיקר התובע, על העיכוב שחל במתן ההחלטה כאשר אי נתינתה עיכב את המשך ניהול ההליך.

1. התובענה המתנהלת בפני הינה בגין הוצאת לשון הרע אשר מייחס התובע למי שהיה מנהל הנתבעת במועדים הרלוונטים, מר יהושע דורפמן (להלן: "דורפמן") וזאת ב- 6 פרשות שונות כאשר הראשונה בהן הינה ארוע שארע לטענת התובע במהלך שנת 2003 בעת שדורפמן אמר למר אמיתי, שהיה באותה עת מנכ"ל רשות הטבע והגנים (להלן: "אמיתי") כי באם רשות הטבע והגנים תשכור את שירותיו של התובע, ינתק דורפמן את הקשרים בין הנתבעת לבין רשות הטבע והגנים, וזאת כאשר עמדה על הפרק אפשרות שהתובע ימונה כארכיאולוג מחוז הצפון של רשות הטבע והגנים.

2. בשיחה המוקלטת, אשר נערכה בחודש 2/10, ואשר אין מחלוקת כי נערכה על רקע כוונת התובע להגיש תובענה זו, מאשר אמיתי קיומה של שיחה בינו לבין דורפמן (בעת שמינויו של התובע עמד על הפרק) תוך שהוא מציין כי דורפמן ביקש ממנו שלא ימנה את התובע לתפקיד שכן הדבר עלול לפגוע בשיתוף הפעולה בין הנתבעת לבין רשות הטבע והגנים מאחר ולדורפמן יהיה קשה מאד לעבוד עם התובע.

יצוין כבר עתה כי הדברים המפורשים המיוחסים לדורפמן בכתב התביעה (סיפת סעיף 10 לכתב התביעה), לא נזכרים כדברים שאמר דורפמן במהלך השיחה המוקלטת.

בית משפט השלום בקריות

ת"א 10-10-22306 אביעם נ' דורפמן ואח'

תיק חיצוני:

3. הבקשה שלפני הועלתה על ידי התובע בסמוך למועד הגשת תצהירי עדות ראשית מטעמו בחודש 5/13, כאשר לטענתו, בתצהיר שהוגש יחד עם תצהיר העדות הראשית והתייחד לענין ההקלטה (תצהיר מיום 9.5.13), השיחה הוקלטה באמצעות מכשיר טלפון נייד ומיד לאחר ביצוע ההקלטה, הועבר הקובץ למחשב האישי של התובע ואף לדיסק גיבוי חיצוני ורק לאחרונה בסמוך למועד הגשת התצהירים, הצליח לאתר את ההקלטה במחשבו האישי שלו.

בתצהיר הנוסף שהוגש בתמיכה לבקשה (ת/1) ציין התובע כי מכשיר הטלפון הנייד שלו נגנב וכי הקבצים אותרו רק לאחר גילוי מסמכי הנתבעת ובעקבות "חיפוש קפדני" שערך במחשבו.

4. הנתבעת התנגדה בכל תוקף לבקשת התובע (כאשר קודם להגשת בקשה זו הוגשה בקשה מטעם הנתבעת להוצאת התמלול ההקלטה מהתיק – בקשה 18) ואף עמדה על חקירתו של התובע קודם למתן החלטה בבקשה, וזאת בעיקר נוכח טענתה כי גרסתו של התובע באשר לנסיבות איתור ההקלטה בשלב זה של ההליך, הינה שקרית ועומדת בניגוד ל-4 הצהרות קודמות שנתן במסגרת הליכי גילוי המסמכים, דבר המעיד על כך שהסתרת הקלטת על ידו עד לשלב זה של ההליך, נעשתה בכוונת מזיד ומתוך כוונה "להפתיע" את הנתבעת בשלב מתקדם יחסית של ההליך. הנתבעת מוסיפה וטוענת כי על אף גישת ההלכה כפי שגובשה בפסיקה המתירה הגשת ראיות בשלבים מאוחרים ואפילו בשלב ערעור, הרי שגישה זו נכונה מקום בו בית משפט משתכנע שאי גילוי הראיה בשלב מוקדם יותר, נבע מטעות או מהשמטה או שכחה ולא מקום בו מוכח, כך לטענת הנתבעת, שהדבר נעשה בכוונת מכוון.

5. במהלך חקירתו של התובע על התצהיר שתמך בבקשתו, ציין הלה כי ארוע גניבת הטלפון הנייד שנוכר בתצהיר ת/1, ארע בשנת 2011. כמו כן הודה התובע כי אין לארוע גניבת הטלפון כל קשר לאי גילוי הראיה במועד מוקדם יותר שכן ממילא את הקבצים העביר, בסמוך לאחר הקלטתם למחשבו.

התובע העיד כי אי גילוי קיום ההקלטה בשלבים המקדמיים נבע מכך ששכח דבר קיום ההקלטה בעת שחתם על ארבעה תצהירים קודמים (סומנו א1 – א4) ולא שם לב לעובדה שהוא נדרש במסגרת מתן אותם תצהירים לציין גם קיומם של מסמכים לרבות הקלטות, שהיו ברשותו בעבר ואינם עוד ברשותו.

התובע ציין כי בעת עריכת תצהירי גילוי המסמכים, אשר יש מקום לציין כי חלקם ניתנו רק לאחר בקשות למתן תשובות ספציפיות ומדויקות לחלק מהשאלות לרבות התייחסות למסמכים ספציפיים, לא זכר שקיימת הקלטה של השיחה על אף שזו נעשתה בעצת עורך דינו ולקראת הגשת תביעה זו. הסברו לכך היה שהינו אדם מאד לא מאורגן ומסודר שעוסק בעניינים הרחוקים מעולם המשפט בהיותו ארכיאלוג (או כדברי ב"כ מעין "פרופסור מפורז") ולפיכך, במועד מתן תצהירי תשובה וגילוי המסמכים, לא ציין קיום הקלטת.

בית משפט השלום בקריות

ת"א 10-10-22306 אביעם נ' דורפמן ואח'

תיק חיצוני:

1 התובע הוסיף והסביר כי רק בעת הגשת תצהירי עדות ראשית ומשבא כוחו שאל אותו באם יש לו
2 הקלטה של אותה שיחה שקיים עם אמיתי, החל לעשות חיפוש במחשב בתיקיות שונות ולבסוף,
3 מצא את ההקלטה.
4
5 6. אין מחלוקת בין הצדדים כאמור כי ההלכה הפסוקה מורה כי לבית המשפט נתון שיקול דעת
6 להיעתר לבקשה מעין זו כאשר בין היתר, נשקלות הסיבות להגשת ראיה באיחור, משקל הראיה
7 ועד כמה היא משמעותית לבירור האמת. אכן הלכה היא כי "הפרוצדורה אינה מיטת סדום"
8 ודבריו של השופט ברנזון בע.א. 189/66 ששון נ' קדמה בע"מ פד"י (3) 477, 479, צוטטו פעם
9 אחר פעם בפסיקה, והם מהווים עד היום נר לרגלי בית המשפט בבואו לבחון באם יש מקום
10 לסטות מסדרי הדין על מנת להשיג את המטרה הנעלה של עשיית משפט צדק.
11
12 התובע בטיעוניו הפנה לפסיקה שונה, בכל הערכאות, בה בית המשפט אכן התיר הגשת ראיות
13 בשלבים מאוחרים (אפילו בשלב הערעור) תוך פסיקת הוצאות מתאימות לחובת בעל הדין.
14 כך למשל בע.א. 5520/90 חברת שבת שרון בע"מ נ' בנק איגוד לישראל פד"י מו (5) 462; רע"א
15 12976/01 מיכאלוביץ נ' כלל חב' לביטוח ואח' פד"י נה(4) 577, 579, ועוד.
16
17 7. במקרה זה טוען התובע כי ההקלטה הינה ראיה משמעותית לצורך הכרעת בית המשפט ביחס
18 לפרשיה הראשונה מבין הפרשיות הכלולות בכתב התביעה וכי ראיה זו נחוצה לתובע לצורך ניהול
19 תביעתו.
20 מהצד האחר טוען התובע כי יש לקבל את טענתו כי אי גילוי הראיה בשלבים המקדמיים לא נבע
21 מכוונת זדון שכן, איזו סיבה היתה לתובע להסתיר ראיה זו, אשר יש באמור בה דווקא לחזקת
22 טענותיו?
23 כאמור, התובע מבקש שבית המשפט לא יזקוף לחובתו את אי גילוי הראיה שכן הדבר נבע
24 משכחה ואי מתן חשיבות להקלטה, ולא מכוונת זדון.
25
26 מנגד, הנתבעת עומדת על טענתה כי נוכח עדותו של התובע יש לקבוע כי אי גילוי ההקלטה נבע
27 מכוונת זדון שכן גרסתו כעת עומדת בניגוד להצהרותיו ב-4 תצהירים קודמים, ואין לתת אמון
28 בהסבריו כי אי ציון קיום הקלטת נבע משכחה. לטעמה של הנתבעת לא סביר כי התובע, אדם
29 משכיל, אשר החליט בחלוף 7 שנים ויותר ממועד האירועים "להעלות באוב" אותה שיחה
30 שהתקיימה בין אמיתי לדורפמן, לצורך תביעה זו, ולשם כך פנה לאמיתי והקליט את שיחתו
31 עימו, לא יזכור בחלוף שלוש שנים מאותה השיחה (מועד עריכת תצהירי גילוי המסמכים) את
32 דבר קיומה והקלטתה.
33 מעבר לכך, הנתבעת טוענת, בין היתר על סמך האמור בהחלטתי מיום 19.6.13, כי אין מדובר
34 בראיה כה משמעותית, שכן אין היא תומכת באופן מובהק בדברים שיוחסו לדורפמן בכתב
35 התביעה בפרשיה זו.

בית משפט השלום בקריות

ת"א 10-10-22306 אביעם נ' דורפמן ואח'

תיק חיצוני:

1 לטעמה של הנתבעת מקרה זה הינו אחד מאותם מקרים (נדירים יחסית בפסיקה) בהם נקבע כי
2 טעמים כלליים יותר של שמירה על טוהר ההליך המשפטי מחייבים את דחיית הבקשה. הנתבעת
3 מפנה לעובדה כי בכל המקרים בפסיקה עליהם הסתמך התובע בבקשתו, בית המשפט שם לא
4 קבע כי אי גילוי הראיה נעשה במזיד, ובכך שונה המקרה שבפנינו מהמקרים שם.

5
6 8. חזרתי ועיינתי בהשתלשלות הענינים בתיק זה ובעדותו של התובע, ואודה כי לא שוכנעתי לחלוטין
7 מטענתו כי אי גילוי הקלטת בשלבים המקדמיים אכן נבע משכחה כנטען. יותר סביר בעיני כי
8 התובע, אשר לא ייחס כל חשיבות להקלטה, לא מצא לנכון לציין קיומה שכן סבר שאין היא
9 נחוצה לו לצורך ניהול ההליך, ומטעם זה גם לא ציין קיומה.

10
11 ברור כי הסבר זה עומד בניגוד להצהרותיו בהליכים המקדמיים שכן שם נשאל "ברחל בתך
12 הקטנה" האם יש, והאם היו ברשותו מסמכים (לרבות הקלטה שמצוינת אף היא מפורשות
13 במכתב הדרישה) התומכים בטענותיו בסעיפים 10-12 לכתב התביעה בהם יוחסו אמירות
14 ספציפיות לדורפמן בשיחות עם אמיתי, דרישות שנענו בתשובה מפורשת "אין כל מסמך".
15 ברור גם כי במקרה זה נוהלו (למורת רוח ב"כ התובע) הליכים מקדמיים מוקפדים ודווקניים
16 בהם עמדה הנתבעת על קבלת מלוא התשובות שנדרשו לה קודם להתקדמות ההליך.

17
18 במצב דברים זה, קשה לקבל, כי במסגרת עריכת תצהירי התשובות (4 במספר) לא שם לב התובע
19 לדרישה המפורשת ביחס לקיומה של הקלטה כלשהי, ולא ברור הכיצד לא היה בעריכת תצהירים
20 אלו "לעורר" את זכרונם של התובע, בדבר קיום ההקלטה, שכאמור נעשתה בעצת עורך דינו.

21
22 9. חרף האמור לעיל, אינני מוצאת לנכון לקבוע כי ההקלטה לא גולתה במזיד, וכי גרסתו של התובע
23 בעדותו שקרית, אלא נכון יותר לומר שהתובע שינה טעמו ביחס להקלטה עם התקדמות ההליך,
24 בעוד שבשלבים מוקדמים סבר כי לא יזקק לה, הרי שבעת הגשת התצהירים הגיע (בעצה אחת
25 עם ב"כ, סביר להניח) למסקנה אחרת. מדובר בשינוי שיקול טקטי במהלך ניהול ההליך, שכל עוד
26 לא פוגע בצורה שלא ניתן לכפר עליה בהוצאות, בצד שכנגד, אין מקום בגינה לשלול ממנו את
27 האפשרות להגיש את הראיה.

28
29 באשר לעוצמת הראיה, אכן, כפי שצינתי בהחלטה קודמת, לא התרשמתי כי מדובר ב"ראיה
30 ניצחת" וחד-משמעית בצורה דרמטית (ולפיכך הערתי כי לא ברור לי על מה ההתנצחות) אולם
31 אין מקום לומר שהיא ראיה חסרת משמעות, ומשקלה יבחן בסופו של יום לאור ראיות נוספות,
32 לרבות עדותו של אמיתי שהתובע ביקש לזמנו כעד מטעמו.

33
34 10. לאור האמור לעיל אני נעתרת לבקשת התובע ומתירה את הגשת הראיה שהיא ההקלטה
35 ותמלולה כראיות מטעמו.

בית משפט השלום בקריות

ת"א 10-10-22306 אביעם נ' דורפמן ואח'

תיק חיצוני:

לאור ההתנהלות המתוארת לעיל, אני מחייבת את התובע בהוצאות הנתבעת בסך של 2,500 ₪ אשר ישולמו בתוך 30 יום ועל התובע להמציא אישור המעיד על תשלומן.

אי תשלום ההוצאות יביא להוצאת הראיה מהראיות בתיק ושלילת זכות התובע להסתמך עליה במסגרת הבאת ראיותיו.

בקשת הנתבעת לבדיקת מחשבו האישי של התובע

11. במסגרת בקשת הנתבעת להורות על הוצאת הראיות מהתיק (בקשה מס' 18) שהוגשה קודם להגשת בקשת התובע להתיר הגשת הראיות, בקשה הנתבעת, כי ביהמ"ש יורה לתובע להמציא את הכונן הקשיח של מחשבו האישי וזאת על מנת לאפשר לנתבעת לערוך בדיקה למחשב במטרה לבחון באיזה מועדים נפתח הקובץ הרלבנטי (קובץ ההקלטה) שנשמר במחשב, כאשר בדיקה זו נדרשת על מנת את טענת התובע כי שכח אודות קיום ההקלטה ורק איתר אותה בסמוך למועד הגשת תצהירי עדות ראשית מטעמו.

הנתבעת הודיעה בדיון בפני כי היא עומדת על הבקשה, גם באם ביהמ"ש יעתר לבקשת התובע, כאשר לטעמה יש בקיום הבדיקה כדי לאפשר לה "לחשוף את האמת" מאחורי גרסת התובע לענין זה.

התובע השאיר בקשה זו לשיקול דעת בית המשפט, אולם ביקש כי ביהמ"ש יתחשב בעובדה שיש במתן הוראה כמבוקש כדי לפגוע בפרטיות התובע (שכן מחשבו אוצר חומר רב מלבד אותה הקלטה) וספק באם מדובר בצעד מידתי וסביר ל"גילוי האמת" כטענת הנתבעת.

12. לאחר שקילת הענין, ונוכח החלטתי בבקשת התובע, אינני רואה מקום להיעתר לבקשת הנתבעת אשר יש בה לטעמי, מלבד העמסת עלויות מיותרות על קופה שהיא בסופו של יום קופה ציבורית (כמובן הייתי מורה שהנתבעת תישא בהן באופן מלא בשלב זה), גם ספק באם תוביל למסקנה ברורה בשאלה אותה מבקשת הנתבעת לברר, שהינה שאלה שולית לחלוטין בהליך זה.

כזכור, ההקלטה מתיחסת לארוע אחד מתוך 6 פרשיות המפורטות בתביעה. אמנם המדובר בארוע הראשון במספר, אשר ברור לי כי לא בכדי צורף לכתב התביעה על אף הזמן הרב שחלף מאז התרחש, לכאורה, אולם, אין מדובר בארוע "חמור" יותר מהאחרים הנטענים מבחינת "לשון הרע" הנטען בו. השאלה האם התובע אמר את כל האמת ביחס לאי גילוי ההקלטה (כפי שפורט בהרחבה לעיל) איננה שאלה "שתחרץ את גורל" התביעה, ואפילו לא את "גורל" הפרשיה בה מעורב אמיתי. גם באם אצא מההנחה המיטבית מבחינת הנתבעת, כי תצליח באמצעות ראיה שתפיק מהמחשב באמצעות מומחה לדבר, לשכנע את בית המשפט כי הגרסה שמסר התובע לענין אי גילוי ההקלטה בשלבים המקדמיים הינה שקרית לחלוטין, יש בכך להשליך במידה מסוימת

בית משפט השלום בקריות

ת"א 10-10-22306 אביעם נ' דורפמן ואח'

תיק חיצוני:

על מהימנות התובע אבל אין בכך לחרוץ את גורל התביעה. יש לזכור כי הוכחת מרבית ה"פרשיות" בהן מדובר בכתב התביעה, לרבות הפרשיה לגביה נסובה ההקלטה, תעשה על ידי ראיות חיצוניות לתובע, שכן לא הוא זה ששמע את הדברים שיש בהם, כנטען, משום לשון הרע. משום כך – איזו משמעות דרמטית יכולה להיות לעובדה, במידה שתוכח בראיות שהופקו מהמחשב, כי התובע שיקר באשר לאי גילוי הראיה? מרשה אני לעצמי להניח כי במכלול הגדול של התיק, תהא לכך השפעה שולית (וזאת מבלי לגרוע במאום מחומרת ממצא כזה).

לאור האמור לעיל, ובהתחשב בכך שבדיקת מחשבו האישי של התובע אכן תגרום לפגיעה בפרטיותו (מה גם שיש לזכור כי התובע עוסק בתחומי עיסוק המשיקים לאלו של הנתבעת, וניגוד העניינים ביניהם כבר נגלה במלוא עוצמתו במהלך ניהול ההליך), ולאור הספק באם בכלל בדיקה כזו יכולה להניב את התוצאה לה מקווה הנתבעת, אינני נעתרת לבקשתה זו.

תוצאת החלטתי זו הינה כי בקשת התובע להגיש מטעמו את הראיות שהן הקלטת השיחה עם אמיתי ותמלולה מתקבלת.

בקשתה של הנתבעת להורות לתובע להמציא את כונן מחשבו לצורך בדיקתו מטעם הנתבעת, נדחית.

אני קובעת ישיבת הוכחות ליום 26.4.15 בשעה 10:30 למשך כל היום.

הנתבעת תגיש תצהירי עדות ראשית מטעמה עד ליום 1.12.14.

הצדדים ידאגו לזימון עדיהם זמן מספיק מראש על מנת להבטיח התיצבותם.

ניתן היום, כ"ו תמוז תשע"ד, 24 יולי 2014, בהעדר הצדדים.

פנינה לוקיץ', שופטת

בית משפט השלום בקריות

ת"א 10-10-22306 אביעם נ' דורפמן ואח'

תיק חיצוני:

1

2